

med til et forlig om landbrugsloven her, som jo har stor betydning for dansk landbrug mange år fremover.

Der skal heller ikke være tvivl om, at vi under førstebehandlingen havde nogle punkter, vi ikke var så glade for i landbrugsloven, og selvfølgelig er der også ting, der ville blive rettet, hvis jeg skulle skrive landbrugsloven ud fra konservative synspunkter.

Men jeg vil godt på det her tidspunkt sige tak til landbrugsministeren og regeringspartierne for konstruktive forhandlinger i de lange timer, vi sad sammen. Jeg følte, der var muligheder for med gode argumenter også at få indflydelse på denne her lov, og jeg vil også godt samtidig sige, at det er dejligt, at det blev et bredere forlig; ikke kun Venstre og De Konservative, men også CD, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti har tilsluttet sig, også med argumenter, som blev indregnet i dette forlig.

Det, vi har lagt meget vægt på, er selvfølgelig, at vi kunne bevare driftige landbrug. Vi var meget enige i byggeklodsmodellen, og den synes vi, vi har fået, også gennem den måde, vi har fået fortrinsstillingen ændret på, så ejendom nr. 2 kan bevares, hvis den ikke sammenlægges. Det tror jeg får stor betydning for landbruget fremover.

Vi lægger også meget vægt på, at når vi kommer og eksproprierer fra det offentlige, så skal fortrinsstillingen ikke gøres gældende. Jeg tror, at det letter de offentlige ekspropriationer, og også, at det giver bedre forhold for landbruget, at man får acceptable landbrug, selv om man har ekspropriationer.

Vi er da også tilfredse med, at arealgrænsen er sat op. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at vi godt ville have haft den højere, men sådan er det jo i kompromis, og det er vi tilfredse med.

Jeg vil også lægge meget vægt på den teknologiske udvikling, der kommer. Ingen tvivl om, at hele gylleproblematikken i fremtiden vil komme til at spille en stor rolle, og hvis den rigtige teknologiske udvikling kommer på det her område, vil det selvfølgelig også få betydning for landbrugsloven. Jeg er nok ikke så optimistisk. Jeg tror først, det bliver om 4, 5, 6 år, og derfor tror jeg, at den her landbrugslov vil være tilstrækkelig, indtil vi skal i gang med det, når vi får den rigtige gyllebehandlingsmåde.

Generationsskiftet er også lettet, og jeg tror, at når loven kommer til at virke, vil den især være til gavn for de unge landmænd.

Vi har i hvert fald bl.a. med uddannelseskraft i fortrinsstillingen lagt op til, at de unge landmænd skal have en fortrinsstilling, dem, der har taget det grønne bevis. Det bliver dem, der først kommer i betragtning.

Alt i alt er det et godt forlig, som jeg tror begge parter kan være tilfredse med, men jeg tror også, at landbruget, når loven kommer til at virke, vil være tilfreds med den, og det er jo det vigtigste, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var hr. Henning Groves bemærkninger om, at De Konservative gerne vil bevare driftige landmænd, der får mig til at spørge, om hr. Henning Grove kunne oplyse, hvor mange procent af landmændene i Danmark han så anser for at være driftige. Hvor mange er det nu, der bliver hjulpet af, at man hæver grænsen fra 300 ha og til 375 ha? Er det virkelig konservativ politik, at driftige landmænd kun findes i den størrelsesorden?

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nej, der findes også driftige landmænd, der ikke har 300 ha eller 100 ha på deres ejendom. Der findes dem, der har 50-60 ha. Hvis jeg husker tallet rigtigt, så ligger gennemsnitslandbruget på under 70 ha, så vi har mange dygtige, driftige landmænd her.

Det, jeg lægger vægt på her, er, at de også kan fortsætte med at være det, at hvis man starter på en mindre ejendom, så har man mulighed for at udvikle den ejendom, når man er dygtig og driftig. Jeg vil ikke lægge bånd på dem; det ved jeg godt SF tit har lyst til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Ændringsforslagene her er udtryk for, at regeringen i stedet for at gennemføre sin egen politik har inviteret til bal i den borgerlige. Festens resultat blev et stort borgerligt sammenrend, og festen, ja, den betales så af familielandbruget, forstå det, hvem der kan.

Ændringsforslagene til L 157 må nødvendigvis give anledning til stor forundring, for hvad er det egentlig, der foregår? Har regeringspartierne i virkeligheden aldrig ment det alvorligt, når de fremsatte et forslag til ny landbrugslov,